

men som er i Besiddelse af den rette Hensynsløshed til at skride ind. Jeg vil sige, at jeg havde vanskeligt ved at fatte Justitsministerens Opræden overfor Dr. Muus, men jeg er ganske ude af Stand til at forstaa, at Justitsministeren har kunnet udpege en Mand som Stadslæge Hoff til at overtage hans Embede. Jeg forstaaer det navnlig ikke, fordi der, efter at Navnet er kommet frem, er kommet saa mange mindre heldige Oplysninger frem om Stadslæge Hoff. Jeg skulde mene, at der nu var Grund for Justitsministeren til at sige: Her har jeg taget fejl. Stadslæge Hoff er af dem, der have haft Lejlighed til at træffe sammen med ham, bekendt som en meget elskværdig og meget brav Mand. Hans Retsind og Uegennyttighed kunne ikke omtvistes, heller ikke hans Evne til paa mange Omraader at gøre Fyldest, men det er i hvert Fald ikke en Mand, der har den Hensynsløshed, den Rygrad og det Mod, der skal til for at feje ud den Korruption, han træffer paa sin Vej. Jeg kan med nogen Ret, maaske med større Ret end enkelte andre, tale med om Sagen angaaende Distriktslæge Jørgensen i Thisted. Denne Sag er alvorligere, end det har Udseende af, naar man læser om den i Bladene, det er kun en enkelt Sag, men det er en stor Sag. Hele denne Sag burde efter de Udtalelser, Stadslæge Hoff er fremkommen med, diskvalificere ham til at blive Dr. Muus' Efterfølger. For nogle Aar tilbage kom jeg op til Thisted, for øvrigt i Anledning af Nørdentoft-Affæren, men det blev mig snart klart, at den socialdemokratiske Presse og jeg ikke behøvede at tage Arbejdet op her. Hr. Nørdentoft havde andre gode Venner. Hans Forhold interesserede mig i øvrigt ikke stærkt. Derimod var der en anden Sag, der kom til at optage min Presse og mig, det var Sagen Distriktslæge Jørgensen. Der kom Arbejdere til mig — jeg blev deroppe nogle Dage — og sagde: Denne Mand misbruger sin Stilling, der er ikke en af de Kvinder, der søge det offentlige Fattigvæsen, og som søge Distriktslæge Jørgensen, uden at vedkommende risikerer at blive Genstand for sjofle Tilmærmelser og det, der er værre. Denne Mand var gal. Jeg fik endvidere oplyst, medens jeg var deroppe, at han for kort Tid siden havde ladet en ung 14-aarig Pige uskyldigt arrestere, han havde selv været Aktør i Sagen. Jeg saa hos Sagføreren hans Indlæg, der vidnede om, at Manden var gal, splittergal, Kværulant. Jeg blev deroppe for at samle Vidner i denne Sag og fik Lejlighed til at konsta-

tere, at han, en Distriktslæge, som havde til første Opgave at tilse de fattige, de syge, de gamle, forbrød sig mod de gamle, mod de fattige og mod de syge, uden at der var en eneste Læge, uden at der var et eneste Menneske i Thisted By udenfor Arbejderklassen, der oprørtes derover. Saa sendte jeg en Klage ledsaget af Navnene paa Vidnerne til Justitsministeriet. Jeg fik da et længere Svar, hvori Ministeren sagde: Ja, De har ganske Ret, Manden er ikke rigtig klog, det har jeg vidst, fra han blev ansat, jeg har ogsaa protesteret derimod, men Sundhedskollegiet sagde, at Manden skulde ansættes. Jeg ved godt, at han stadig ikke er rigtig i Hovedet, men De kan jo spørge Sundhedskollegiets afgaaede Formand. Jeg spurgte og fik et ærligt Svar. Det var rigtigt nok. Nu er det kommet frem i Bladene, og Stadslæge Hoff har udtrykkeligt erklæret, at han var vel vidende om, at denne Distriktslæge ikke var rigtig klog, da han var oppe paa Færøerne, men man havde Haab om, at han skulde blive normal, naar han kom til Thisted, ved den Kontrol, han der var underkastet af sine Kolleger. Men hvad var det, der skete? Der skete det, at Stadslæge Hoff, der altsaa vidste, at Manden oppe paa Færøerne ikke havde været fuldt normal, lod ham faa Embedet i Thisted, men i øvrigt ikke undersøgte hans Forhold det allermindste. Manden blev siddende i Aarevis, han blev ogsaa siddende nogle Aar efter, at jeg havde skrevet om og paatalt Sagen.

Jeg vender mig her til de Herrer af Højre, som f. Eks. have talt meget rosende om Redaktør Reventlow, og siger: Det er udmærket, bliv bare ved paa den Maade. Gid vi havde mange Højreredaktører som Reventlow, det vil sige, som aabent i deres Presse vilde kritisere og paatale formentlige Misbrug og Overgreb. Det er udmærket, siger jeg, men det er kun et enkelt Angreb, der er rettet. Men hvor have De Herrer været, naar vi rettede Angreb? Stod de paa vor Side, da vi paatalte, at en sindssyg Læge i Thisted, at en halvgal Læge i Nakskov, at en tredje halvgal Læge i Kolding var sjofel og raa overfor de fattige? Nej, vi kunde raabe saa højt, vi vilde, og belægge vore Klager med nok saa mange Vidnesbyrd, der var ingen af dem, der brød sig om det. Der var for Resten heller ingen Læger, der brød sig om det. Jeg ser da til Trods for alle de Fejl, der ere begaaede i denne Sag, det gode ved den, at den rimeligvis vil bidrage til, at det for Fremtiden vil være lettere at vinde Gehør og Forstaaelse,